

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה הרי הן וכו' אמרינן. נ"ב עיין פ' אלול מניחות דף כב: (ב) ד"ה אינן צרי וכו' והאי מעשה דהעלאה לאו:

הגהות מהר"ב

רנשבורג

[א] רש"י ד"ה מנין
למתעסק בקדשים שהוא
פסול וכו' אבל נתכוון לשום
שחיטה בעלמא כשר. ג"כ
עיין ראש יוסף לפר"מ:

מוסף רע"י

למחשק בקדשים.
שוחט קדשים ולא כזווה
אלא כמתעסק בדברים
(זבחים מז.) אלו:
ממתעסק בסכין לתמוך דבר
אחר ושחט בהמת קדשים
(מנחות קי.) זו ביריבו
היא. דמלו לכין דעמו
(רמב"ם ז) זאת כר דיעמו
אומה ומיחו מזה הוא
דנפקא לן ולא עיכוז
(זבחים שם).

רבינו גרשום

[illegible]

הכל שוחטין פרק ראשון חולין

כמו שהיה (י) וחשיב עליה
המעשה לשם כליא ואם בן
פכ"ה מ"ט) כל הכלים יורדין
א קא מצעיא ליה. דשמייע

ואין להן מחשבה אלא
לא קא מיבעיא ליה
מחשבתו ניכרת ממ
קיימא עולה בדרום
מאי מדאיתייא בצפה
דילמא מקום הוא דר
אמרה רבי יוחנן חדא
פירותיו לגג מפני ה
אינן בכי יותן ואם ג
יותן העלום חרש ע
שנתכוונו לכך אינן ג
מעשה ואין להן מח
אלא שלא היפך בה
זה בכי יותן הכי קא
או דרבנן רב נחמן ב
חייא בר אבא בעי
מעשה או אין לו מע
ותיבעי ליה מחשבה
קא מיבעיא ליה ד
מעשה נמי לא תיבי
מעשה הכי קא מיבי
דרבנן ופשיט ריש
מדאורייתא אין לה
מחשבתו ניכרת מח
אין לו ימדרבנן יש
מרב הונא אמינן ל
פסול שנאמר וישחמ
שחיתיה לשם בן בקר
לעכב מזין (תל"ל)
לדעתכם זבוחו: מ
כוכבים (א) נבלה ומט
אין איסור הנאה לא
אבא א"ר יוחנן דלא
האמר סתם מחשבר
כוכבים רבי אמי א
עובר כוכבים נבל
כוכבים תנינא לה
לעבודת כוכבים פיר
ספריו ספרי קוסמין

מחשבה. שחיטה גרידתהא הוא שלכל זמן (כלס פייז מנוי) צבייה וסמכין היא. ומכרין עלה רבנן הוא. ומומר האוהא הוא לא: מדאוויסהא להכשרין: מנין למחשקא

הוא שפסול בקדשים כגון
למח כשר אלא שלא עלה
במנין שהם לא נתכוין יה
זין אותו : ומעמדה במשא. ב
שסתם מחשבת עוור כוכבי
הך דוקיא דמתניתין הכי
יין ליה למידק דממילא
דמתניתין : שחטת מין. דיש
זומר היה רבי אליעזר פת
לשם עבודה כוכבים וְלַחֲבֵרָה

חרש שוטה וקטן כו' פריך
תמן העלום חרש שוטה ו
סוגיא דריש מקראי דאין ת
תרומה פרט לעוזד כוכבים

ליה מחשבה גרירתא
 כי קא מיבעיא ליה
 מעשיו כגון דהוה
 תויה בצפון ושחטה
 שחט איכוין לה או
 איתרמי ליה הא נמי
 מנא דתנן ^סהמעלה
 מה וירד עליהם טל
 וזין לכך הרי הן בכי
 וקמן אף על פי
 יותן מפני שיש להן
 וא"ר יוחנן ^{גל"ש}
 אבל היפך בהן הרי
 בעיא ליה דאורייתא
 צחק מתני הכי א"ר
 כי יוחנן קמן יש לו
 אמר ליה רבי אמי
 שניא מחשבה דלא
 אין להן מחשבה
 ליה דתנן יש להן
 ליה דאורייתא או
 מה עשה ואפילו
 חשבה ואפי' מדרבנן
 מעשיו מדאורייתא
 בעא מיניה שמואל
 עסק בקדשים שהוא
 את בן הבקר שתהא
 לו זו בידיו היא
 לרצונם תזכוהו
 שחישת עובד
 במשא: ^{גמ'} נבלה
 תנא א"ר חייא ברבי
 רבי אליעזר דאי ר"א
 עובד כוכבים לעבודת
 הכי קתני שחישת
 הא דמין לעבודת
 דת"ר שחישת מין
 פת כותי יינו יין נסך
 יותיו מבלין וי"א אף
 בניו

לרצון אפילו מתכוין לחתום
(לקמן לה) עד שימכוין לחתום
היינו דמתכוין לחתומת סימנא
פסול ועוד יש מתעסק אחרת
דפסול מטעם מתעסק כדאמרי
חולין פסול ומתריעו כדאמרי
בבבא. צפירי דרבי אליעזר
ויהושע בן יהואלך נידו
מיוקות וצשלש מאות ספס
ומסיימים זה מלך אמר כ

עסק בסכין להגביו או לו
גלים לש חובה: זו דידי
פסול: לרזונם מזהוהו.
א[ע"פ] פריך פשיטא: גב'
עבודת כוכבים: ר' אמי מת
מנה ולקיעי לתנא דרביי
וען לה דמדקרי ליה נבלה
וכ"ו צוזר כוכבים והא מת
כצר חזק בנסתם צביעי
כי נמי אמרינן במסכת בבבא

יג.

צא א מ"י פ"א מהלכות
פסולי מוקדשין הלכה
:ו

מהלכות טומאת
אוכלין הלכה ז:

מהלכות פסולי
מוקדשין הלכה ו:
צד ז מיי פ"א מהלכות
פסולי מוקדשין הלכה
:ג

צִוָּה ה' מִיִּי פ"ג מֵהַלְכוֹת
שֶׁאֵר אֲצוֹת הַטּוֹמְאָה
הִלְכָה י' וּפ"ד מֵהַלְכוֹת
שְׁחִיטָה הִלְכָה י"א טוֹש"ע
י"ד סִימָן ז' סְעִיף א':

תורה אור השלם

1. וַיִּשְׁחַט אֶת בֶּן הַבֶּקֶר
לִפְנֵי י' וַהֲקִרְיֻבוּ בְנֵי
הָאֹהֶל הַכְהֹנִים אֶת הַדָּם
עַל הַדָּם אֲשֶׁר פָּתְחוּ
הַמִּזְבֵּחַ כִּיבִי וַיִּקְרָא אֵל
הַמֶּלֶךְ מוֹעֵד:
2. וְכִי תִזְבְּחוּ זִבְחֹכֶם
שְׁלָמִים לַיהוָה וַיִּקְרָא
יֵשׁ הַתִּזְבָּחָה:

לעזי רש"י

כרצונ"ש [קרצונ"ש].
חרקים קטנים.

שימה מקובצת

(ח) מדר בלא שאל
 עשה בה מצעש שאל
 או יורדין לתורת כל ואלי
 בן דעת חשב: (ט) אל נראה
 בנינו מקום
 פניו הסי': (א) אע"פ
 שנתבין להכין
 העלאה חסד
 דאפילו חסד
 שנו הכי יותן: (ז) ואל
 מיתבונן: (ח) מיתבונן
 ואע"פ שלא
 הא אמרנין ששמעת: (א)
 עולה חסד
 דקדא (הוא) ומכשירין
 גביי (ז) (ורבנן): (ח) גביי
 שמיחת עולה ומכשירין
 חסד: (ט) ולחומרא כגון
 גבי היפן: (ז) דלש
 עבודת כוכבים כותבין
 הוי': (א) והרי גיטין שאין
 כחור כח מחשבה:

רבינו גרשום (המשך)

[illegible]

(א) נראה דג"י רבינו היה צגמרא וזו לא קמבעי ליה כי קמבעי ליה דאורייתא וכו'.